

8 Φεβρουαρίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

GESICO PHOTOGRAPHIC LTD.,

Εφeseίοντες - Ενάγοντες,

v.

J.K. VIDEO ART CO. LTD.,

*Εφεσιβλήτων - Εναγομένων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 7653).*

Πολιτική Δικονομία — Εξέταση εξ αποφάσεως χρεώστη σχετικά με την ικανότητά του να πληρώσει το χρέος του — Κατά πόσο η δικαιοδοσία εφαρμόζεται στην περίπτωση που ο χρεώστης είναι νομικό πρόσωπο — Πλαίσιο μέσα στο οποίο διεξάγεται η έρευνα του Δικαστηρίου.

5

Λέξεις και φράσεις — Έννοια του όρου "judgment debtor" στο άρθρο 2 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6 — Έννοια του όρου "person" στον περί Ερμηνείας Νόμο, Κεφ. 1.

Εναντίον της εφεσίβλητης είχε εκδοθεί απόφαση από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας υπέρ της εφεσείουσας για ποσό £1.279,60, πλέον τόκος και £147,15 έξοδα. Η εφεσείουσα, με την εκτέλεση εντάλματος κατάσχεσης και πώλησης κινητής περιουσίας εισέπραξε £275 και παρέμεινε οφειλόμενο το υπόλοιπο. Με αίτησή της η εφεσείουσα ζήτησε α) την εξέταση δύο διευθυντών της εφεσίβλητης ως προς την ικανότητά της να πληρώσει το χρέος της, και β) την έκδοση διατάγματος εναντίον της εφεσίβλητης για αποπληρωμή του χρέους με μηνιαίες δόσεις.

10

15

Κατά την ημέρα που ήταν ορισμένη η αίτηση, και ενώ ούτε η αίτηση, ούτε οι μαρτυρικές κλήσεις των δύο διευθυντών είχαν επιδοθεί, το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού έδωσε ολιγοήμερη αναβολή, άκουσε τον δικηγόρο της εφεσείουσας και εξέδωσε, μετά λίγες ημέρες, την απόφασή του με την οποία απέρριψε την αίτηση με το σκεπτικό ότι i) το Μέρος VIII του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, πάνω στο οποίο βασιζόταν η αίτηση, αφορούσε μόνο εξέταση εξ αποφάσεως χρεώστη που ήταν φυσικό πρόσωπο και όχι νομικό πρόσωπο, και ii) το Κεφ. 6 και ο περί Εταιρειών Νόμος, Κεφ. 113, δεν προέβλεπαν την κλήση διευθυντή εταιρείας να μαρτυρήσει αναφορικά με την ικανότητά της να πληρώσει εξ αποφάσεως χρέος της με δόσεις.

20

25

Αποφασίσθηκε ότι

5 (α) Η ορθή ερμηνεία του όρου "judgment debtor" στο άρθρο 2 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, σε συνδυασμό με την ερμηνεία του όρου "person" στον περί Ερμηνείας Νόμο, Κεφ. 1 ήταν ότι στον όρο περιλαμβάνονται εξ αποφάσεως χρεώστες που είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ακόμα και ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα (unincorporated association).

10 (β) Το Δικαστήριο, κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του δυνάμει του Μέρους VIII του Κεφ. 6, μπορεί να ακούσει όχι μόνο τον εξ αποφάσεως χρεώστη αλλά και άλλους μάρτυρες. Στην περίπτωση εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, οι διευθυντές της, και άλλοι αξιωματούχοι είναι οι κατ'έξοχή κατάλληλοι μάρτυρες για το σκοπό αυτό, ο δε περί Εταιρειών Νόμος, Κεφ. 113, δεν έχει καμιά σχέση με το θέμα αυτό.

15 (γ) Σύμφωνα με το Στυλιανίδη Δ, το ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο προχώρησε στην εκδίκαση της αίτησης, που επηρέαζε τα αστικά δικαιώματα της εφεσίβλητης και των διευθυντών της, χωρίς αυτοί να έχουν οποιαδήποτε γνώση, συνιστούσε θεμελιώδη παράβαση του άρθρου 30 του Συντάγματος και της Δ. 48, 0.3 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Το γεγονός αυτό καθιστούσε την διαδικασία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου όχι απλώς ακυρώσιμη, αλλά άκυρη, με την έννοια ότι δεν μπορούσε να θεραπευθεί ή νομιμοποιηθεί με οποιοδήποτε τρόπο. Είναι επιθυμητό οι Δικαστές, και ειδικά το Πρωτοκολλητήριο, παρόλο τον όγκο της εργασίας τους να είναι προσεκτικότεροι για αποφυγή άκυρων διαδικασιών λόγω μη επίδοσης.

Η έφεση έγινε αποδεκτή χωρίς διαταγή για έξοδα. Διατάχθηκε επανεκδίκαση της αίτησης.

30 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Kaytanis v. Makris, 3 R.S.C.C. 143.

Buckley v. Crawford, 51 T.L.R. 524.

Cyprus Popular Bank v. Charalambides (1989) 1 Α.Α.Δ. (G) 556.

Craig v. Kanssen [1943] 1 All E.R. 108.

35 *Re Pritchard (deceased) [1963] 1 All E.R. 873.*

Ebrahim v. Ali [1983] 3 All E.R. 615.

Salomon v. Salomon and Co [1897] A.C. 22.

Έφεση.

Έφεση από τους ενάγοντες κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Ελευθερίου, Ε.Δ.) που δόθηκε την 1 Ιουνίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 5906/87) με την οποία η αίτησή τους για πληρωμή από τους εναγομένους του χρέους των με μηνιαίες δόσεις απορρίφθηκε.

5

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τους εφεσεύοντες.

Στ. Ρήγας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Υπάρχουν πέραν της μιας αποφάσεις. Εγώ θα σας πώ τα ουσιώδη μέρη της απόφασης μου και θα πάρετε αντίγραφο σήμερα το μεσημέρι ή την Δευτέρα. Ο αδελφός Δικαστής Πικής θα δώσει την δική του απόφαση.

10

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον απόφασης Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση των εφεσειόντων για:-

15

Α. Εξέταση αναφορικά με την ικανότητα και τα μέσα της εφεσίβλητης εταιρείας να πληρώσει το εξ αποφάσεως χρέος της και

20

Β. Διαταγή πληρωμής του χρέους με μηνιαίες δόσεις.

Η διάδικοι είναι εγγεγραμμένες Κυπριακές εταιρείες. Στις 16 Δεκεμβρίου, 1987, στην Αγωγή Αρ. 5906/87 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, εκδόθηκε απόφαση υπέρ των εφεσειόντων - ("εξ αποφάσεως δανειστές") - εναντίον των εφεσιβλήτων - ("εξ αποφάσεως χρεώστες") - για £1.279,60 με τόκο 6% από 30 Απριλίου, 1987, μέχρι την εξόφληση και £147,15 έξοδα.

25

Από την εκτέλεση Εντάλματος Κατάσχεσης και Πώλη-

30

σης Κινητής Περιουσίας εισπράχθηκε ποσό £275.- και παρέμεινε οφειλόμενο το υπόλοιπο.

5 Οι Διευθυντές και μέτοχοι των εξ αποφάσεως χρεωστών είναι οι Γιαννάκης Ιωάννου και Κατερίνα Ευριπίδου. Στις 21 Απριλίου, 1988, οι εφεσεύοντες καταχώρισαν αίτηση με κλήση με την οποία ζητούσαν:-

10 "Α) Εξέτασιν των 1. Γιαννάκης Ιωάννου και 2. Κατερίνα Ευριπίδου υπό του δικαστηρίου ως προς την ικανότητα και μέσα της Εναγομένης Εταιρείας να πληρώση το χρέος της αποφάσεως και τα έξοδα της παρούσης αιτήσεως.

15 Β) Διάταγμα του Δικαστηρίου διατάττον την Εταιρείαν 'J. AND K. VIDEO ART CO. LTD' εξ' αποφάσεως χρεώστας να πληρώση το χρέος της αποφάσεως και έξοδα διά μηνιαίων δόσεων."

20 Η αίτηση ορίστηκε για ακρόαση στις 24 Μαΐου, 1988. Δεν επεδόθησαν, ούτε η αίτηση, ούτε οι μαρτυρικές κλήσεις που εκδόθηκαν στους Γιαννάκη Ιωάννου και Κατερίνα Ευριπίδου να παρουσιαστούν στο Δικαστήριο και να μαρτυρήσουν αναφορικά με την ικανότητα της εναγομένης εταιρείας να πληρώσει το εξ αποφάσεως χρέος της με μηνιαίες δόσεις.

25 Στις 24 Μαΐου, 1988, το Δικαστήριο ανέβαλε την αίτηση στις 27 Μαΐου, 1988, για αγόρευση από το δικηγόρο των εξ αποφάσεως δανειστών.

Στις 27 Μαΐου, 1988, ο Δικαστής άκουσε την αγόρευση του δικηγόρου των εξ αποφάσεως δανειστών στην απουσία των εξ αποφάσεως χρεωστών, και των μαρτύρων.

30 Την 1η Ιουνίου, 1988, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απέρριψε την αίτηση για δύο λόγους:-

(α) Το Μέρος VIII, Άρθρα 86 - 91 του περί Πολιτικής

Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, (ο "Νόμος"), αφορά μόνο την εξέταση εξ αποφάσεως χρεώστη - φυσικού προσώπου και όχι νομικού προσώπου και

(β) Ο Νόμος και ο περί Εταιρειών Νόμος, Κεφ. 113, δεν προβλέπουν την κλήση διευθυντή εταιρείας να μαρτυρήσει αναφορικά με την ικανότητα εταιρείας να πληρώσει το εξ αποφάσεως χρέος της με δόσεις.

5

Ο Νόμος θεσπίστηκε το 1885 - Αρ. 10/1885. Οι πρόνοιες του Μέρους VIII - "Εκτέλεση με Φυλάκιση" (Execution by Imprisonment) - και το Μέρος IX - "Εξέταση του εξ Αποφάσεως Χρεώστη" - είχαν αντίστροφη σειρά στον αρχικό Νόμο - (βλ. Cyprus Gazette 4 Απριλίου, 1885, σελ. 605). Οι πρόνοιες για εξέταση περιέχονταν στα Άρθρα 25-30 και για την εκτέλεση με φυλάκιση στα Άρθρα 71-74.

10

15

Στα Νομοθετήματα της Κύπρου 1878-1906 "Συνηροσμένα Συνωδά ταις Διατάξεις του περί Ανατυπώσεως των Νομοθετημάτων Νόμου του 1905, υπό των δυνάμει του ρηθέντος Νόμου Επιτρόπων, Σερ Ιωσήφ Τουρνέρ Χάτσινσον και Στάνλεϋ Φίσιερ", οι σχετικές πρόνοιες τέθηκαν στη σημερινή τους θέση στο Νόμο. Το Μέρος VIII είναι "Εκτελέσεις διά Προσωπικής Κρατήσεως" και το Μέρος IX "Εξέτασις του εξ Αποφάσεως Οφειλέτου".

20

Η αίτηση των εξ αποφάσεως δανειστών βασίζεται στο Μέρος IX του Νόμου - "Εξέταση του εξ Αποφάσεως Χρεώστη". Το Άρθρο 86 του Νόμου νομιμοποιεί τον εξ αποφάσεως δανειστή να αποταθεί στο Δικαστήριο για την εξέταση του "χρεώστη", (debtor), αναφορικά με την ικανότητα του να πληρώσει.

25

Το Άρθρο 87 δίδει εξουσία στο Δικαστήριο να εξαναγκάσει την παρουσία του εξ αποφάσεως χρεώστη (judgment debtor) για εξέταση.

30

Το Άρθρο 88 προνοεί για την εξέταση του χρεώστη από τον δανειστή και από το Δικαστήριο, αναφορικά με

την ικανότητά του να πληρώσει, την αποκάλυψη περιουσίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πληρωμή και αναφορικά με τη διάθεση οποιασδήποτε περιουσίας που ο χρεώστης πιθανό να έκαμε.

- 5 Το Άρθρο 89 προβλέπει ότι, ανεξάρτητα από την εμφάνιση ή όχι του χρεώστη - (debtor), ο πιστωτής - (creditor) και όλοι οι άλλοι μάρτυρες, τους οποίους το Δικαστήριο θεωρεί αναγκαίους, μπορεί να εξεταστούν με όρκο ή άλλωςπως αναφορικά με τα πιο πάνω θέματα. Το Άρθρο 91
10 απονέμει εξουσία στο Δικαστήριο να εκδώσει διαταγή πληρωμής του χρέους με δόσεις και έχει:-

"91. The Court may, if it thinks fit, upon or at any time after any such investigation, direct that the sum due under the judgment shall be paid by instalments at such times and
15 in such amounts as it may think proper." Η φράση "judgment debtor" ορίζεται στο Άρθρο 2 του Νόμου:-

"'judgment debtor' means a person against whom a judgment ordering the payment of money is made."
20 "Person" ("πρόσωπο"), σύμφωνα με το Άρθρο 2 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1, "includes any company, partnership, association, society, institution or body of persons, corporate or unincorporate".

Η αναφορά, ως εκ τούτου, σε οποιοδήποτε νόμο, του όρου "πρόσωπο" δεν μπορεί να περιοριστεί στα φυσικά
25 πρόσωπα. Νομικά πρόσωπα και ενώσεις προσώπων, ανεξάρτητα αν έχουν ίδια νομική προσωπικότητα, συμπεριλαμβάνονται.

Εξ αποφάσεως χρεώστης είναι, ως εκ τούτου, κάθε πρόσωπο, περιλαμβανομένου και νομικού προσώπου,
30 εναντίον του οποίου εκδίδεται διαταγή πληρωμής χρημάτων. Οι πρόνοιες του Μέρους VIII του Νόμου βασίζονται και έχουν λεκτικό παρόμοιο με το Άρθρο 5 του Αγγλικού περί Οφειλετών Νόμου του 1869. Οι πρόνοιες του Άρθρου 82 του Μέρους VIII λήφθηκαν από το Άρθρο 5 του
35 Αγγλικού περί Οφειλετών Νόμου (Debtors' Act) 1869 και

το ουσιώδες μέρος του έχει το ίδιο λεκτικό, με τη διαφορά ότι ο Αγγλικός Νόμος προβλέπει έξι εβδομάδες φυλάκιση, ενώ ο Κύπριος Νομοθέτης προνόησε ένα χρόνο, που προβλέπεται στο Άρθρο 4 του Αγγλικού Νόμου για άλλους σκοπούς.

5

Στο Άρθρο 14(1) του Νόμου απαριθμούνται οι τρόποι εκτέλεσης απόφασης ή διαταγής πληρωμής χρημάτων, μεταξύ των οποίων είναι και η φυλάκιση του χρεώστη με βάση το Μέρος VIII του Νόμου.

Ο σκοπός του Μέρους τούτου, και ειδικά του Άρθρου 82, δεν είναι η είσπραξη του εξ αποφάσεως χρέους. Στην υπόθεση *Panayiotis Kayttani and Emiliios Makris* 3 R.S.C.C. 143, το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο αποφάσισε ότι τα Άρθρα 82, 83, 84 και 85 του Νόμου δεν είναι αντισυνταγματικά και δεν είναι αντίθετα ή ασύμφωνα με το Άρθρο 11 του Συντάγματος, που διακηρύττει και προστατεύει το δικαίωμα της προσωπικής ελευθερίας, γιατί η εφαρμογή τους περιορίζεται σε περιπτώσεις εκ προθέσεως αποφυγής - (wilful evasion) - από τον εξ αποφάσεως χρεώστη να πληρώσει τη δόση που διέταξε νόμιμα το Δικαστήριο και ότι η εσκεμμένη αποφυγή του χρεώστη να πληρώσει ισοδυναμεί με μη συμμόρφωση σε νόμιμη διαταγή του Δικαστηρίου, με το νόημα της παραγράφου 2 του Άρθρου 11 του Συντάγματος.

10

15

20

Η πρόνοια του Άρθρου 82 του Μέρους VIII είναι τιμωρητικής φύσεως και ο σκοπός της - παρόλο ότι περιγράφεται ως τρόπος εκτέλεσης απόφασης - δεν είναι η είσπραξη του χρέους, γιατί με τη φυλάκιση ο χρεώστης δεν απαλλάσσεται της οφειλής, αλλά η αποτελεσματικότητα της δικαιοσύνης. Είναι θέμα δημόσιας πολιτικής και τάξης. Η ανυπακοή στις δικαστικές αποφάσεις δεν παραμένει ατιμώρητη -

25

30

(βλ. *Stonor v. Fowle* 13 App. Cs. 20).

Η μη συμμόρφωση σε διαταγή πληρωμής με δόσεις είναι αστική καταφρόνηση του Δικαστηρίου, που έχει το

35

5 χαρακτήρα ποινικού αδικήματος. Η δικαιοδοσία για φυλάκιση ασκείται για την τιμωρία ανέντιμου ή ανυπάκουου οφειλέτη - (*Buckley v. Crawford* [1893] 1 Q.B.D. 105· *In Re a Judgment Debtor* 51 T.L.R. 524, σελ. 525· *Κυπριακή Λαϊκή Τράπεζα Λτδ. v. Θεοχάρη Χαραλαμπίδη*, (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 556.

10 Το Μέρος ΙΧ του Νόμου, παρόλο ότι αποτελεί προϋπόθεση εφαρμογής μέρους των προνοιών του Μέρους VIII του Νόμου, είναι ξεχωριστό και ανεξάρτητο. Η άσκηση της δικαστικής δικαιοδοσίας με βάση αυτό δεν εξαρτάται από την ερμηνεία ή εφαρμογή του Μέρους VIII, που προβλέπει για τη φυλάκιση του εξ αποφάσεως χρεώστη για εσκεμμένη παράλειψη πληρωμής δόσεων, στην περίπτωση, δηλαδή, που έχει ή είχε τα μέσα πληρωμής των δόσεων αλλά εσκεμμένα παρέλειψε να πληρώσει.

20 Το Δικαστήριο προβαίνει σε έρευνα για την ικανότητα του εξ αποφάσεως χρεώστη να πληρώσει. Η έρευνα δεν περιορίζεται μόνο στην εξέταση του χρεώστη, αλλά το Δικαστήριο ακούει και άλλους μάρτυρες που κρίνονται αναγκαίοι για το σκοπό αυτό.

Το Δικαστήριο στη διαδικασία αυτή ακούει μαρτυρία για τα μέσα του χρεώστη και διατάσσει το χρεώστη να πληρώσει το εξ αποφάσεως χρέος με δόσεις, σύμφωνα με τα μέσα και την ικανότητά του.

25 Το ζήτημα του πιθανού μελλοντικού εισοδήματος του χρεώστη εξετάζεται με περίσκεψη.

30 Στην περίπτωση των φυσικών προσώπων, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη το μισθό και/ή τα εισοδήματα του χρεώστη και τις προσωπικές και οικογενειακές του ανάγκες και διατάσσει πληρωμή ποσού, το οποίο είναι το περίσσειμα από τον μισθό του, μετά την αφαίρεση εύλογου ποσού αναγκαίου για τη συντήρηση του χρεώστη και των εξαρτωμένων του.

Στην περίπτωση των νομικών προσώπων, λαμβάνεται

υπόψη το εισόδημα τους, εξαιρουμένων των αναγκαίων εξόδων λειτουργίας τους.

Ο περί Εταιρειών Νόμος δεν έχει εφαρμογή, ούτε επηρεάζει την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου στην εξέταση του χρεώστη με βάση το Μέρος ΙΧ του Νόμου.

5

Το Δικαστήριο δύναται να ακούσει οποιοσδήποτε μάρτυρες κρίνει αναγκαίους για το σκοπό της έρευνάς του.

Στην παρούσα υπόθεση οι μάρτυρες που προβλήθηκαν από τους εξ αποφάσεως δανειστές ήταν οι Διευθυντές των εξ αποφάσεως χρεωστών. Δεν είναι δυνατό να κληθούν άλλοι καταλληλότεροι μάρτυρες από αυτούς.

10

Για τους πιο πάνω λόγους η προσβαλλόμενη απόφαση θα ακυρωθεί.

15

Ο τρόπος εφαρμογής του Μέρους VIII του Νόμου, στην περίπτωση των νομικών προσώπων, δεν ήταν επίδικο θέμα, δεν ηγέρθη, και το Δικαστήριο δεν έχει ακούσει επιχειρήματα. Ως εκ τούτου, το θέμα μένει ανοικτό.

Έχω παρατηρήσει ότι, παρόλο ότι η αίτηση είναι με κλήση, η οποία πρέπει να επιδοθεί στον καθ' ου η αίτηση, ούτε αντίγραφο της αίτησης, ούτε οι μαρτυρικές κλήσεις επιδόθηκαν. Καμιά απολύτως γνώση δεν είχαν οι εξ αποφάσεως χρεώστες ή οι μάρτυρες - Διευθυντές μέτοχοι - για τη διαδικασία που λάμβανε χώρα στο Δικαστήριο και επηρέαζε τα αστικά δικαιώματά τους. Αυτό συνιστά θεμελιώδη παράβαση του Άρθρου 30 του Συντάγματος και των προνοιών της Δ.48, θ.3 των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας, Κεφ. 12.

20

25

Ως εκ τούτου, η διαδικασία που έλαβε χώρα στο Επαρχιακό Δικαστήριο στις 27 Μαΐου, 1988, και η κρινόμενη απόφαση ημερομηνίας 1ης Ιουνίου, 1988, είναι άκυρες και όχι ακυρώσιμες. Δεν μπορούν να θεραπευθούν, ούτε να

30

νομιμοποιηθούν με οποιαδήποτε μεταγενέστερη πράξη ή διάβημα οποιουδήποτε μέρους - (βλ. *Craig v. Kanseen* [1943] 1 All E.R. 108 *Re Pritchard* (deceased) [1963] 1 All E.R. 873 *Ebrahim v. Ali* [1983] 3 All E.R. 615).

5 Είναι επιθυμητό όπως οι Δικαστές, και ειδικά το Πρωτοκολλητήριο, παρόλο τον όγκο της εργασίας τους, να είναι προσεκτικότεροι για αποφυγή άκυρων διαδικασιών λόγω μη επίδοσης.

10 Για τους πιο πάνω λόγους, η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται εξ ολοκλήρου. Η αίτηση παραπέμπεται στο Επαρχιακό Δικαστήριο για να ακολουθήσει την πορεία της, ύστερα φυσικά από επίδοση, τόσο στους εξ αποφάσεως χρεώστες, όσο και στους προβαλλόμενους μάρτυρες.

15 Αναφορικά με τα έξοδα, η μη επίδοση στους εφεσίβλητους της αίτησης στο Επαρχιακό Δικαστήριο, η μη επίδοση της ειδοποίησης έφεσης πριν την υπόδειξη του Δικαστηρίου τούτου στην πρώτη δικάσιμο της έφεσης και η φύση του ζητήματος που ηγήρθη, δικαιολογούν την μη έκδοση διαταγής για έξοδα.

20 ΠΙΚΗΣ, Δ. Καταλήγω στο ίδιο αποτέλεσμα. Οι λόγοι φαίνονται στην απόφαση που έχω ετοιμάσει και θα δώσω τώρα αντίγραφο στους διαδίκους. Ως προς τα έξοδα καταλήγω και εγώ στο ίδιο συμπέρασμα με τον κ. Στυλιανίδη.

25 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι εφεσεύοντες είναι οι εξ αποφάσεως δανειστές των εφεσιβλήτων βάσει αποφάσεως του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας που εκδόθηκε στις 16/2/87. Η εκτέλεση του εντάλματος κινητών το οποίο είχε εκδοθεί
30 μετά από αίτηση των εφεσειόντων λόγω παράλειψης των εφεσιβλήτων να αποπληρώσουν το χρέος τους απέφερε μόνο £275.-, αφήνοντας υπόλοιπο £1.170.- πλέον τόκους.

Για τη διερεύνηση των περιουσιακών στοιχείων και πόρων των εφεσιβλήτων για την αποπληρωμή του υπολοίπου, οι εφεσεύοντες υπέβαλαν αίτηση στο Επαρχιακό Δι-

καστήριο Λευκωσίας βάσει των διατάξεων του Μέρους ΙΧ του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου με αίτημα την εξέταση των αξιωματούχων της εταιρείας, δηλαδή των Διευθυντών της, ως προς τα μέσα της εταιρείας προς το σκοπό έκδοσης διαταγής για την αποπληρωμή του χρέους με μηνιαίες δόσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 91 του ΚΕΦ. 6.

Το αίτημα απορρίφθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο επειδή δε στρεφόταν εναντίον της εταιρείας αλλά των Διευθυντών της. Και εφόσον η εταιρεία συνιστά ξεχωριστή οντότητα βάσει των αρχών της *Salomon v. Salomon and Co., [1897] A.C., 22* η οποία μνημονεύεται στην απόφαση, η αίτηση κρίθηκε ότι στερείται νομικού ερείσματος και κατ' επέκταση έπρεπε να απορριφθεί. Από το σκεπτικό της απόφασης διαφαίνεται ότι δεν κρίνεται επικλήση η επίκληση των διατάξεων του Μέρους ΙΧ του ΚΕΦ. 6 για την εξέταση εξ αποφάσεως οφειλετών όταν πρόκειται για νομικό πρόσωπο. Στην πρωτόδικη απόφαση αναφέρεται ότι σε εκείνη την περίπτωση η μόνη θεραπεία είναι η υποβολή αίτησης για διάλυση της εταιρείας. Αφήνεται να νοηθεί ότι η εφαρμογή των διατάξεων του προαναφερθέντος μέρους του νόμου περί Πολιτικής Δικονομίας - ΚΕΦ. 6 - περιορίζεται στις περιπτώσεις που ο εξ αποφάσεως χρεώστης είναι "φυσικό πρόσωπο".

Η διαπίστωση ότι η αίτηση στρέφεται προσωπικά εναντίον των αξιωματούχων της εταιρείας και όχι του εξ αποφάσεως χρεώστη είναι εσφαλμένη. Είναι γεγονός ότι επιδιώκεται η προσέλευση των Διευθυντών, όχι όμως για να υποβληθούν σε εξέταση ως προς τα δικά τους μέσα, αλλά ως προς τα μέσα της εταιρείας προς το σκοπό προσδιορισμού της ευχέρειας της να αποπληρώσει το χρέος. Οι διατάξεις του Μέρους ΙΧ του ΚΕΦ. 6 δεν περιορίζουν την εξέταση αναφορικά με τα μέσα του χρεώστη στον ίδιο τον εξ αποφάσεως χρεώστη ούτε καθιστούν την παρουσία του προϋπόθεση για την διερεύνηση των μέσων του για την αποπληρωμή του χρέους. Παρέχεται εξουσία στο δικαστήριο να διερευνήσει τα μέσα του εξ αποφάσεως χρεώστη μέσω της μαρτυρίας οποιουδήποτε προσώπου εφόσον τείνει να διαφωτίσει ως προς τα μέσα του χρεώστη για απο-

πληρωμή του χρέους (Άρθρο 89). Σε σχέση με νομικό πρόσωπο, δεδομένου ότι είναι εφικτή η επίκληση των διατάξεων του Μέρους ΙΧ του ΚΕΦ. 6, οι αξιωματούχοι της εταιρείας είναι τα πρόσωπα που είναι κατεξοχήν σε θέση να διαφωτίσουν ως προς τα μέσα της εταιρείας και τη δυνατότητα αποπληρωμής του εξ αποφάσεως χρέους με περιοδικές ή μηνιαίες δόσεις.

Το δεύτερο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί αφορά τη δυνατότητα επιδίωξης εξέτασης του εξ αποφάσεως χρεώστη όταν αυτό είναι νομικό πρόσωπο. Ο όρος "εξ αποφάσεως χρεώστης" (εξ αποφάσεως οφειλέτης) ορίζεται ως εξής από άρθρο 2 του ΚΕΦ. 6:- "judgment debtor means a person against whom a judgment ordering the payment of money is made."

Σε μετάφραση:-

"εξ αποφάσεως χρεώστης σημαίνει πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδόθηκε απόφαση με την οποία διατάσσεται η πληρωμή χρημάτων."

Ο όρος "πρόσωπο" (person) περιλαμβάνει σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Ερμηνείας Νόμου, ΚΕΦ. 1 και εταιρεία, όπως και κάθε ένωση προσώπων με ανεξάρτητη ή μη προσωπικότητα (corporate or unincorporate). Συνεπώς ως θέμα ερμηνείας των διατάξεων του Μέρους ΙΧ του ΚΕΦ. 6 ο όρος "εξ αποφάσεως χρεώστης" περιλαμβάνει και εταιρεία περιορισμένης ευθύνης.

Ότι απομένει να αποφασιστεί είναι αν η φύση της διαδικασίας για την εξέταση εξ αποφάσεως χρεώστη και οι σκοποί του μέτρου αυτού είναι ασυμβίβαστοι και δε συνάδουν με την ιδιότητα του εξ αποφάσεως χρεώστη όταν αυτός είναι νομικό πρόσωπο, όπως εταιρεία περιορισμένης ευθύνης. Ο σκοπός της διαδικασίας η οποία καθιερώνεται από τις εξεταστικές διατάξεις του ΚΕΦ. 6 είναι η διερεύνηση των μέσων του εξ αποφάσεως χρεώστη. Ούτε ως θέμα αρχής, ούτε ως θέμα πρακτικής εφαρμογής δεν συντρέχει κανένας λόγος για διάκριση μεταξύ φυσικού και νομικού προσώπου. Η ανάγκη για διερεύνηση των

μέσων τους είναι η ίδια και στις δυο περιπτώσεις όπως και ο σκοπός για τον οποίο επιδιώκεται ο προσδιορισμός των μέσων του χρεώστη για αποπληρωμή του χρέους.

Το Μέρος ΙΧ του ΚΕΦ. 6 δεν προϋποθέτει και ευχέρεια φυλάκισης του εξ αποφάσεως χρεώστη όταν αυτός 5
δεν έχει ανταποκριθεί σε διαταγή για την καταβολή χρηματικής οφειλής. Οι σκοποί του Μέρους ΙΧ του ΚΕΦ. 6 είναι διάφοροι εκείνων του Μέρους VIII του ΚΕΦ. 6, το οποίο προβλέπει τη φυλάκιση χρεώστη ο οποίος για τους 10
λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 82 (α) ή (β) αρνείται, παραλείπει ή αμελεί να πληρώσει χρέος. Ο σκοπός του Μέρους ΙΧ του ΚΕΦ. 6 συνίσταται στην παροχή εξεταστικής ευχέρειας στο δικαστήριο να προβεί σε διερεύνηση των μέσων του εξ αποφάσεως χρεώστη ως εφόδιο για την 15
κατίσχυση της δικαστικής διαδικασίας και των αποτελεσμάτων της. Συντρέχουν οι ίδιοι ακριβώς λόγοι για την άσκηση της εξουσίας τόσο στην περίπτωση φυσικών, όσο και νομικών προσώπων που ανήκουν στην κατηγορία των εξ αποφάσεως οφειλετών.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτρέπεται. Η αίτηση επιστρέφεται στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας 20
προς το σκοπό ακρόασης της. Για τους λόγους που εξηγούνται στην απόφαση του Δικαστή Στυλιανίδη δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ. Συμφωνώ με το αποτέλεσμα 25
και δεν έχω τίποτα να προσθέσω. Ως προς τα έξοδα και εγώ καταλήγω στο ίδιο συμπέρασμα.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. Η έφεση επιτρέπεται. Η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται εξ ολοκλήρου. Η υπόθεση παραπέμπεται στο Επαρχιακό Δικαστήριο για επανεκδίκαση 30
ύστερα βεβαίως από την επίδοση στα αναγκαία μέρη. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η έφεση επιτρέπεται. Διαταγή για επανεκδίκαση χωρίς διαταγή για έξοδα.